

Čtěte tajnou analytickou zprávu o Babišovi z prostředí tajné služby

PAVEL ŠAFR A REDAKCE / zpráva

Publikováno 26. 3. 2016

Redakce deníku FORUM 24 (Svobodného fóra) získala v roce 2016 tuto tajnou analytickou zprávu, kterou vypracoval analytik české tajné služby v roce 2005.

<https://www.forum24.cz/tajna-analyticka-zprava/?fbclid=IwAR04FdJau0LNXCccXCRzVe3SscBjm-92lsZmnHXwpRoAT5z8dsp39Yswa9M> Page 1 of 21

Vzhledem k tomu, že partnerem české Bezpečnostní informační služby je i americká CIA, je zřejmé, že američtí zpravodajští důstojníci, kteří přivítali v sídle své centrály ve virginském městečku Langley českého premiéra, disponují ve svých dokumentech i touto analýzou.

Důvěryhodnost této analytické zprávy je podepřena množstvím vzájemně do sebe zapadajících informací. Redakce také ověřila, že tuto zprávu znal jeden z poslanců Parlamentu ČR, který přicházel pravidelně do styku s výstupy tajných služeb. Jakkoli z povahy takového dokumentu vyplývá, že zdroje informací nelze dohledat či zveřejnit, komplexní pohled na osobu Andreje Babiše vytváří ucelený obraz mozaiky, v němž na mnoha místech chybí ve veřejném povědomí podstatné prvky.

ZPRÁVY

Asi nejpodstatnějším sdělením zprávy je někdejší napojení současného ministra financí na tajné služby Sovětského svazu. Náš čelný politik takovou věc zcela jistě popře, ale ona bohužel zcela jasně vysvětluje celou jeho podnikatelskou a dost možná i politickou kariéru.

Celou zprávu publikujeme jako dokument s vědomím, že její zveřejnění je ve výsostném veřejném zájmu. Do textu jsme nezasahovali, kromě míst, kde by publikace zasahovala do soukromí osob. Vynechali jsme identifikační znaky osob, jako jsou třeba rodná čísla. Nesnažili jsme se tedy ani o lepší čitelnost redakčními úpravami. Text je tedy místy náročný. Jeho význam v kontextu současných událostí je ale těžko zpochybnitelný. V některých méně důležitých detailech znalci objeví drobné nepřesnosti, ale v podstatných skutečnostech je zpráva pozoruhodně přesná. Plyne z toho, že kontroverzní a pro náš stát riskantní rozměr Babišovy osobnosti byl významným i zasvěceným lidem v České republice známý dlouho před jeho vstupem na politickou scénu.

Analytická zpráva

Subjekt: Andrej Babiš

Obsah:

1/ Základní informace	01
1.1/ Stručný popis Babišova vzestupu	01
1.2/ Založení společnosti Agrofert a jeho ovládnutí Babišem	05
1.3/ Ovládnutí LOVOCHEMIE a.s. Andrejem Babišem	08
1.4/ Odcizení budovy AGROFERTU v Praze, Roháčova 83 a 85	12
1.5/ Provize, kterou inkasoval Babiš v Petrimexu na cizí jméno	12
1.6/ Personální vazby Babiše	13
2/ Vyhodnocení	19

1/ Základní informace

1.1/ Stručný popis Babišova vzestupu

Andrej Babiš se narodil 2. 9. 1954. Jeho otec Štefan Babiš se v roce 1969 stal zástupcem tehdejšího Československa při obchodní organizaci GATT při stálé misi v Ženevě. Tam Andrej Babiš absolvoval gymnázium College Rousseau. Po návratu vystudoval VŠE v Bratislavě. Počátkem 80. let nastoupil do podniku zahraničního obchodu Petrimex, který byl monopolním dovozcem ropných a chemických produktů do bývalé Slovenské socialistické republiky. Z referentské pozice postoupil v roce 1985 na funkci zástupce podniku v Maroku. Zde zastupoval v roce 1990 již 12 slovenských firem. Od počátku působení v Maroku pracoval pod kontrolou sovětské KGB, která usilovala v severní Africe o větší vlivovou agenturu. Toto vše probíhalo pod krytím Správy kontrarozvědky Bratislava, kde byl Babiš nejprve získán k operativní spolupráci jako tajný spolupracovník, později jako agent pod krycím jménem „BUREŠ“ a spisovou značkou 25085.

Po návratu do ČSSR v roce 1990 se stal Babiš zástupcem ředitele PZO PETRIMEX a v roce 1993 členem jejího představenstva. Současně zastával funkci ředitele 32. obchodní skupiny. V roce 1994 vytváří za pomoci bývalé komunistické nomenklatury legendu, že se stal po roce 1993 nepohodlným lidem v okolí Vladimíra Mečiara. Tato legenda je v rozporu se skutečností, protože ještě v roce 1995 byl Babiš členem představenstva Petrimexu, který zcela ovládali Mečiarovi lidé. Skutečností je to, že tito byli popuzeni teprve Babišovým nepřátelským převzetím PETRIMEXU v roce 1995. Toto převzetí je úzce spojeno s neprůhlednou společností O.F.I. Ost Finanz und Investment AG, založenou v roce 1994. Na základě toho byl Babiš společně se svým tehdejším nadřízeným, Antonem Rakickým, odvolán z funkce. Místo Rakického byl do funkce ředitele PETRIMEXU jmenován Mečiarovou vládou Marián Mojžíš, manžel bývalé Mečiarovy poradkyně Anny Nagyové, který později podnik dovedl k úpadku. Podle dostupných informací tak Mojžíš učinil za úplatu po dohodě s Babišem a Ágnerem. Ágner se nachází mj. ve vedení firmy ARMEX a. s.,

obchodující s vojenským materiálem.

Firma Petrimex byla obdobou československého Chemapolu. Byla založena v roce 1948 jako výhradní dovozce ropných produktů na Slovensko. V roce 1969 se stala státní akciovou společností a stejně jako Chemapol v roce 1999 zkrachovala. Od roku 1990 byl ředitelem Petrimexu Anton RAKICKÝ, který po svém odvolání v roce 1995 zmizel v zahraničí. V roce 1995 byl Petrimex pověřen vládou SR vymáháním pohledávky 300 mil. Sk v Egyptě. PETRIMEX prodal pohledávku za 150 mil. Sk firmě BROADFIELD FINANCE se sídlem na Panenských ostrovech, ačkoli smlouva k tomu PETRIMEX neopravňovala.

V roce 1994 Babiš opustil Slovensko a přestěhoval se do ČR. K tomu Babiš veřejně deklaroval, že se stěhuje „prakticky bez peněz“. V ČR údajně z pověření společnosti PETRIMEX založil společnost AGROFERT a.s. Původně se jednalo o společnost s ručením omezeným, která byla po dohodě Babiše a Rakického zapsána do českého obchodního rejstříku bezprostředně po rozpadu federálního Československa.

V roce 1995 vstoupila O.F.I. Ost Finanz und Investment AG do AGROFERTU a navýšila základní jmění. PETRIMEX se ze zdánlivě nepochopitelných důvodů tohoto navyšování nezúčastnil a ztratil v AGROFERTU, do jehož rozjezdu investoval stovky milionů Kč a předal mu většinu své obchodní klientely, majoritní vliv. Tuto strategii nepřátelského převzetí pak Babiš v budoucnu opakoval.

V letech 1995–2000 Babiš cestou AGROFERTU nakoupil a privatizoval desítky zemědělských podniků a souběžně si zaplatil mediální podporu, v níž jsou jeho aktivity prezentovány jako levné nákupy cestou levných zahraničních úvěrů. Do roku 2000 Babiš ovládl třetinu celkové zemědělské produkce ČR a má účast v celém řetězci od prvovýroby až po distribuci. V roce 1999 privatizoval největšího tuzemského výrobce umělých hnojiv DEZA, po níž následovala privatizace společnosti PRECHEZA Brno.

Velkou akvizicí Babiše byl „nákup“ společnosti LOVOCHEMIE. V roce 1995 získala v rámci veřejné soutěže 51 % LOVOCHEMIE společnost PROFERTA, kterou Babiš vlastnil spolu s německou společností BAGS. PROFERTA si na nákup 51 % akcií společnosti LOVOCHEMIE půjčila 500 mil. Kč od IPB, a využila tím permanentního tlaku tehdejší Klausovy vlády na vedení IPB poskytovat úvěry na privatizaci s vědomím, že nemohou být nikdy splaceny. V roce 1998 uplatnil Babiš následující trik. S pomocí státního podniku UNIPETROL, kam instaloval do vedení svého spojence Pavla Švarce, založil společnost AGROBOHEMIE, která navýšením základního jmění o 250 mil. Kč získala v LOVOCHEMII majoritu. PROFERTA se dostala do pozice minoritního akcionáře a společnost BAGS vypadla ze hry. Tuto strategii realizoval Babiš, který byl současně předsedou představenstva LOVOCHEMIE, AGROBOHEMIE i PROFERTY. Z titulu své funkce poslal společnost PROFERTA do likvidace s dluhem 500 mil. Kč u IPB. Prostředky na navýšení jmění měla poskytnout společnost OFI.

Společnost BAGS podala trestní oznámení a policie zahájila vyšetřování. Podle tehdejšího stanoviska státního zastupitelství se jednalo minimálně o trestný čin zneužití informací v obchodním styku. Policie stíhání zastavila a věc odložila, státní zastupitelství v Ústí nad Labem (státní zástupkyně Lenka Bradáčová) podalo stížnost a věc se vrátila zpět k došetření. Mezitím byl dluh PROFERTY převeden ze zkrachovalé IPB na ČSOB, která podala na PROFERTU trestní oznámení pro podvod. PROFERTA totiž ručila za úvěr svým podílem v LOVOCHEMII, ale když ztratila majoritu, stala se zárukou bezcennou. Jedná se o úmyslný

trestný čin s jednoznačným viníkem.

Tuto tzv. „lovosickou strategii“ používal Babiš opakovaně. Podařilo se mu přes právníka Miroslava Janstu infiltrovat do prostředí sociálnědemokratických politiků a za využití financování jejich aktivit a osobního sponzoringu se do čela UNIPETROLU dostal bývalý ředitel LOVOCHEMIE Pavel ŠVARC. Ten byl původně ředitelem ZZN Nymburk, kde bydlí zmíněný Miroslav Jansta.

Babiš se poté snažil prosadit spojení UNIPETROLU se státním podnikem ČEPRO. Tehdy narazil na bývalého ministra financí Mertlíka, který patřil do jiné mocenské skupiny. Proto zůstal klíčový distributor ropných produktů a garant povinných státních rezerv ČEPRO samostatným subjektem pod státní kontrolou. Alespoň tedy do jeho čela prosadil slovenského občana Sedmíka, bývalého pracovníka Slovnaftu, který byl pod jeho vlivem. V roce 2003 byl tento v čele ČEPRO nahrazen bývalým ředitelem NBÚ Ing. Tomášem Kadlecem.

Společnost O.F.I. Ost Finanz und Investment AG je podle vyjádření Babiše firmou, kterou založili jeho spolužáci ze studií ve Švýcarsku. Sídlo Ost Finanz und Investment AG se nachází v průmyslové zóně malého švýcarského městečka Bar v ulici Schutzengelstrasse 36. Firma nemá ani jednu vlastní kancelář, žádné zaměstnance ani viditelné majitele. Jako statutární orgán (poručník) je uveden René Kurth ze Ženevy, viceprezidentem je Roland Shaer, kterého však podle

dostupných informací Babiš oficiálně nezná. Sídlo firmy je registrováno do jedné kanceláře, kterou sdílí společně s dalšími dvaceti firmami, a ani budova „sídla“ nekoresponduje se skutečností, že O.F.I. je majitelem českého gigantu AGROFERT s ročním obratem cca 30 mld. Kč. V oficiálním sídle společnosti nelze o této firmě nic zjistit.

V roce 2001 byl společnosti AGROFERT prodán vládou ČR státní koncern UNIPETROL. K prodeji došlo přesto, že britská ROTCH ENERGY nabídla o 3 mld. Kč více než AGROFERT. K synergii chemicko-zemědělského impéria scházel Babišovi již pouze tento podnik. Až dodatečně se zjistilo, že tehdejší česká vláda prodala strategický podnik firmě, jejíž majitel je neznámý. V té době totiž 55 akcii firmy AGROFERT patřila firmě AMEROPA.

Těsně před privatizací UNIPETROLU prodala firma O.F.I. svůj podíl v AGROFERTU společnosti AMEROPA. Tato společnost byla založena v roce 1948 rodinou ZIVY, jejím vedoucím představitelem je dnes Andreas ZIVY. Firma je oficiálně rodinná a nesděluje žádné informace o vlastnické struktuře. Podle informací bezpečnostních složek však za touto společností stojí jiný subjekt, jímž je Marc RICH.

Marc David RICH (původní jméno REICH změnil po emigraci z Belgie do USA před nacisty) je obchodníkem s ropnými produkty. Bezpečnostní složky řady demokratických zemí tohoto muže považují za dlouhodobého agenta sovětských zpravodajských služeb a současně izraelského Mossadu. RICH je podezřelý z organizování nejzávažnější mezinárodní trestné činnosti — daňové úniky, (obdoba českého „tunelu“ s LTO v době ropné krize) racketeering, praní špinavých peněz, pocházejících z nejzávažnější organizované trestné činnosti, z obcházení embarga

OSN, uvaleného na totalitní a jinak odpudivé režimy světa a v neposlední řadě z obchodování se státy, podporujícími mezinárodní terorismus. RICH podporoval dlouhodobě bývalý komunistický establishment SSSR a ostatních států bývalé socialistické soustavy a následně

pomáhal legalizovat finanční prostředky, pocházející z organizované trestné činnosti těchto skupin. Je považován za člověka, který naučil celou generaci dětí bývalých stranických funkcionářů své nezákonné postupy a umožnil jim tak získávat finanční prostředky ze státních rozpočtů postkomunistických zemí.

V USA byl Marc RICH v roce 1983 obviněn státním zastupitelstvím státu New York z podvodů, kráčení daní a dalších trestných činů, za něž mu hrozil úhrnný trest v trvání 325 let. RICH emigroval za pomoci korupce do Švýcarska, které nemá s USA extradiční dohodu pro uvedené trestné činy. Jeho bývala manželka Daniela, která zůstala v USA, sponzorovala senátní kampaň Hillary Rodham Clintonové a soukromé aktivity Clintonovy rodiny částkou kolem 1 mil. USD. Současně byla Demokratická strana Billa Clintona sponzorována přes nastrčenou osobu z týmu Demokratické strany rusko-izraelskou mafií, konkrétně se uvádí jméno ruského oligarchy a bosse mezinárodního podsvětí Grigorije Loutchanského a jeho firmy NORDEX COMPANY. Ve prospěch amnestie pro RICHE lobbval vedle významných členů židovské obce v USA i tehdejší izraelský premiér. Z nahrávek těchto telefonických hovorů vyplývá, že izraelský premiér přiznal Clintonovi, že RICH pracuje pro Mossad a že amnestie pro Riche je pro Izraelce důležitější nežli propuštění v USA vězněného agenta Mossadu Pollarda. Clinton pak udělil Richovi prezidentskou milost jen několik hodin před skončením svého prezidentského mandátu, což vyvolalo v řadách republikánských senátorů a ve vedení amerických tajných služeb (které měly již připraven plán únosu Riche do USA) vlnu pobouření. Tato kontroverzní milost opět posílila úvahy o spojení Billa Clintona s KGB, která jej podle zpravodajských zdrojů kontaktovala již počátkem 70. let mj. v bývalé ČSSR, kterou navštívil jako tehdy mladý levicový intelektuál a odpírač vojenské služby ve Vietnamu. Vazby Clintona na KGB byly dále posilovány zpravodajskými informacemi v souvislosti s aférou Clintonovy rodiny zvané WHITEWATER, která spolu nesla řadu nevysvětlených úmrtí osob spojených s Clintonem.

Spojení RICHE s AMEROPOU je podle zpravodajských zdrojů potvrzeno i tím, že firma AMEROPA a RICH jsou spoluvlastníky firmy KOLMAR PETROCHEMICAL.

Další člen rodiny ZIVY – Felix ZIVY, založil v roce 1989 spolu s Marcem RICHEM společnost FERSAM AG. Tato joint venture firma byla vytvořena mezi společnostmi AMEROPA a SOJUZAGROCHIMEM.

Zajímavým aspektem v prodeji UNIPETROLU společnosti AGROFERT je skutečnost, že AGROFERT měl za UNIPETROL zaplatit ČR 12 mld. Kč. To je částka, kterou měl v rámci smlouvy o nákupu stíhacích letounů GRIPEN investována britským prodejcem do společností ALIACHEM a DEZA. Z prodeje stíhacích letounů tehdy sešlo a Babiš ustoupil od nákupu UNIPETROLU. Ve zpravodajských kruzích, zabývajících se mezinárodním organizovaným zločinem, se má za to, že Babiš usiluje o koupi

UNIPETROLU zejména proto, aby zakryl ztrátu firmy v několikamiliardové výši, kterou způsobil na Babišův pokyn jeho člověk a ředitel UNIPETROLU Pavel Švarc. Výsledným efektem, bez ohledu na to, kdo bude nakonec kupcem UNIPETROLU, má být jeho ovládnutí ruskými ropnými společnostmi společně s polskou PKN ORLEN a maďarskou MOL (která již ovládla Slovnaft).

1.2/ Založení společnosti Agrofert a jeho ovládnutí Babišem

Společnost Agrofert byla založena v roce 1993 slovenskou společností PETRIMEX a.s., která byla jediným vlastníkem společnosti: Jednatel společnosti byl od jejího zápisu do OR dne 25. 3. 1993 Jiří Haspeklo, od 15. 11. 1993 byl dalším jednatelem zapsán Babiš. Ke dni 30. 6. 1994 bylo původní základní jmění společnosti – 100.000,- Kč zvýšeno na 1 mil. Kč a dnem 1. 7. 1994 byla společnost AGROFERT přeměněna na akciovou společnost. V této formě byla zapsána u tehdy Krajského obchodního soudu v Praze, oddíl B vložka 2633.

Předsedou představenstva akciové společnosti byl od jejího zápisu do OR Ing. Andrej Babiš a dozorčí rada byla ovládána členy statutárního orgánu společnosti PETRIMEX a.s. v čele s gen. ředitelem a předsedou představenstva této společnosti Ing. Antonem Rakickým. Společnost PETRIMEX byla jediným akcionářem AGROFERTU. Náklady na rozjezd společnosti AGROFERT stály podle zdrojů z PETRIMEXU tuto firmu až 400 mil. Kč. PETRIMEX současně zanechal AGROFERTU veškerý obchod s hnojivy, a to ve všech teritoriích, kde s nimi dosud obchodoval. Tím došlo k propadu tržeb PETRIMEXU o 30 až 40 %.

Dne 29. 4. 1995 bylo ministrem hospodářství SR vyměněno celé vedení PETRIMEXU.

Dne 2. 5. 1995 zapsal Krajský obchodní soud v Praze zvýšení základního jmění společnosti AGROFERT a.s. z 1 mil. Kč na 4 mil. Kč. Tímto zápisem se PETRIMEX stal minoritním akcionářem s 25% podílem v AGROFERTU. Podkladem pro tento zápis v OR se stal zápis z jednání mimořádné valné hromady akciové společnosti AGROFERT, konané 13. 2. 1995 v sídle PETRIMEXU a.s. Touto mimořádnou valnou hromadou mělo být rozhodnuto o zvýšení základního jmění AGROFERTU o 3 mil. Kč a o vydání 300 akcií o jmenovité hodnotě 10.000,- Kč za jednu, které budou znít na jméno. Podle tohoto zápasu měli zástupci PETRIMEXU prohlásit, že jejich firma nevyužije svého předkupního práva na upsání nových akcií, a měli vyjádřit souhlas s tím, že tyto akcie budou nabídnuty jinému zájemci. Tato mimořádná valná hromada měla rovněž uložit představenstvu, aby „do dvou dnů od jejího konání rozeslala vhodným obchodním partnerům výzvu k upisování akcií“, když ve stejném textu pokračuje „společnost O.F.I. Ost Finanz und Investment A.G. upíše 2.600 000,- Kč a Spolana Neratovice 400.000,- Kč“.

Lze obtížně vysvětlit jednání managementu společnosti PETRIMEX a.s., který přes náklady a další zvýhodnění své 100% dcery tuto následně ponechává neznámé společnosti O.F.I. ze Švýcarska. Ta se stala 65% vlastníkem společnosti AGROFERT a PETRIMEXU zůstal 25% podíl. Podle tvrzení Babiše tvoří společnost O.F.I. jeho spolužáci z ženevského gymnázia, kteří si jej „oblíbili“. O.F.I. je přitom podle měřítek rozvinutých zemí zcela nedůvěryhodnou společností, která nemá ani telefon. Z okolností vyplývá, že se jednalo zcela jednoznačně o „dar“ Andreji Babišovi.

Dne 18. 5. 1995 podalo nové vedení společnosti PETRIMEX a.s. u Krajského soudu v Praze žalobu ze dne 15. 5. 1995. V této žalobě vedené pod spisovou značkou Cm 81/95 se argumentovalo zejména skutečností, že jednání zúčastněných osob, které bylo označeno za mimořádnou valnou hromadu společnosti AGROFERT a.s., nemohlo být vůbec valnou hromadou společnosti, neboť v rozporu s ustanovením § 187 Obchodního zákoníku (ve znění platném k datu předmětného jednání) nebyl o tomto jednání pořízen notářský zápis a z předloženého zápisu vyplývá, že tomuto jednání nebyl přítomen žádný notář. Z těchto skutečností pak žalobce, tedy PETRIMEX a.s. dovozoval, že z jednání konaného 13. 2. 1995

nemohly nastat žádné právní účinky, tedy ani navýšení základního jmění ve společnosti AGROFERT a.s. V řízení o této věci mělo být mj. dokazováno i výslechem ing. Eleny Trenčianské, CSc., která byla v rozhodné době místopředsdkyní představenstva PETRIMEXU a členkou dozorčí rady AGROFERTU. Trenčianská byla jednou z osob, které měly být účastny jednání, a měla předmětný zápis podepsat. V době, kdy soudní řízení probíhalo, bylo obecně známo, že Trenčianská byla v den údajného konání mimořádné valné hromady na služební cestě ve Velké Británii, vedení společnosti PETRIMEX a.s. mělo k dispozici její písemné prohlášení o této skutečnosti, které bylo doložené kopií cestovního pasu, který tuto skutečnost prokazoval. Toto bylo dostatečnou indicií pro závěr, že zápis z jednání 13. 2. 1995 byl minimálně antidatován, ale nejspíš se jednalo o falzum.

V průběhu soudního řízení bylo žalobcem, tedy společností PETRIMEX a.s. zjištěno, že právní skutečností pro provedení zápis v OR o zvýšení základního jmění ve společnosti AGROFERT a.s. měla být nikoli mimořádná valná hromada ze dne 13. 2. 1995, ale mimořádná valná hromada společnosti, která měla být konána tentokrát 22. 2. 1995 v Praze, o jejímž průběhu měl být pořízen notářský zápis notářkou JUDr. Jarmilou Humpolcovou, označený N47/95, NZ 49/95. Touto mimořádnou valnou hromadou mělo být deklarováno zvýšení základního jmění společnosti AGROFERT a.s. o 3 mil. Kč. Žalobce po opatření stejnopisu tohoto notářského zápisu nahlédl v oddělení sbírky listin tehdejšího Krajského obchodního soudu v Praze do listin, uložených zde společností AGROFERT a.s., a učinil zjištění, že k datu 17. 3. 1997 neobsahuje žádné dokumenty týkající se společnosti AGROFERT a.s. Proto žalobce požádal dne 18. 3. 1997 písemně tehdejší Krajský obchodní soud v Praze, aby mu bylo umožněno nahlédnout do listin, uložených v OR v oddílu B, vložka 2633, konkrétně do notářského zápisu zpracovaného pod číslem N47/95, NZ 49/95. Tento požadavek pak vedl žalobce ke zjištění, že se předmětný notářský zápis v rejstříkovém spise AGROFERTU a.s. nenalézá. Žalobce měl objektivní důvody se domnívat, že se ing. Babiš dopustil jednání, které bylo v rozporu s obecně závaznými právními předpisy, zejména s obchodním zákoníkem, v rozporu se stanovami společností AGROFERT a.s. a PETRIMEX a.s., neboť byl důvodný závěr, že ing. Babiš žádal notáře o sepsání dvou notářských zápisů ze stejného dne a pod stejným číslem jednacím, a nebyl vyloučen závěr, že k tomu skutečně došlo. Z výše uvedených i dalších skutečností pak žalobce jednoznačně dovodil, že ani mimořádná valná hromada ze dne 22. 2. 1995 se nekonala. Z tohoto důvodu pak podal u procesního soudu obsáhlé podání, kterým měnil původní žalobu a domáhal se rozhodnutí soudu, kterým by bylo určeno, že jednání valné hromady z 22. 2. 1995 je neplatným právním úkonem, a s ohledem na tuto neplatnost i neplatnosti zvýšení základního jmění ve společnosti AGROFERT a.s. O tomto podání ze dne 2. 6. 1997, které žalobce doručil k soudu 5. 6. 1997, rozhodl soud usnesením vydaným dne 14. 11. 1997 pod sp. zn. 44 Cm 81/95-57 tak, že je podle §96 odst. 2 OSŘ nepřipustil. Odvolání proti tomuto rozhodnutí soudu nebylo ve smyslu ustanovení § 202 odst. 2 písm. f/ OSŘ přípustné.

Tímto rozhodnutím soud navodil stav, kdy mohl rozhodovat jen o původním návrhu na neplatnost první mimořádné valné hromady. Rozhodnutí o původním žalobním návrhu by pak bylo pro zvrácení stavu majetkové účasti společnosti PETRIMEX a.s. ve společnosti AGROFERT a.s. bezvýznamné.

Následně PETRIMEX a.s. odprodal Babišovi i svůj majetkový podíl v AGROFERTU a.s.

1.3/ Ovládnutí LOVOCHEMIE a.s. Andrejem Babišem

Dne 16. 11. 1995 byla do OR Městského soudu v Praze (tehdy Krajský obchodní soud v Praze) v oddílu C, vložka 41322 zapsána obchodní společnost PROFERTA s.r.o. Tato společnost byla založena společnostmi Hospodářské služby a.s. Nymburk, BAGS s.r.o. a jednou fyzickou osobou – Jiří Kopenc–AGRA. K založení této společnosti došlo účelově a iniciátorem vzniku byla podle všeho německá společnost Carl Bielsen. Ta patří v SRN k nejvýznamnějším obchodníkům s průmyslovými hnojivy a nemohla se smířit se způsobem distribuce dusíkatých hnojiv od největšího českého výrobce LOVOCHEMIE a.s., která byla na základě exkluzivní smlouvy prodávána výhradně přes společnost AGROFERT a.s., jejíž provize obchody prodražovaly.

Společnost Carl Bielsen si k ochraně svých zájmů na českém trhu již založila společnost BAGS s.r.o., jejímž úkolem bylo vyhledat vhodné české partnery ke společnému postupu, jehož výsledkem mělo být ovládnutí společnosti LOVOCHEMIE a.s. a následná náprava obchodních postupů v této společnosti na úroveň obvyklých obchodních zvyklostí. Snahy o majetkové ovládnutí LOVOCHEMIE a.s. byly zcela legitimní, neboť majoritní vlastnický podíl držel v této době stát prostřednictvím Fondu národního majetku a očekávalo se výběrové řízení na odprodej této 51% majetkové účasti.

Společnost BAGS s.r.o. tedy s výše uvedenými partnery založila společnost PROFERTA s.r.o., která se poté přihlásila do výběrového řízení na odkup 51% majetkové účasti státu ve společnosti LOVOCHEMIE a.s. V tomto výběrovém řízení uspěla a Fond národního majetku s ní uzavřel smlouvu č. 427/95 o úplatném převodu cenných papírů. Tím se PROFERTA stala majoritním vlastníkem LOVOCHEMIE a.s. V článku IV smlouvy si Fond národního majetku jako prodávající vyhradil předkupní právo na tyto akcie po dobu pěti let. Společnost PROFERTA k úhradě kupní ceny použila úvěrové prostředky, získané od Agrobanky a.s. Praha v objemu 530 mil. Kč (úvěrová smlouva 13/96). Poskytnutý úvěr pak PROFERTA zajistila zřízením zástavního práva ke 454 756 kusům akcií společnosti LOVOCHEMIE a.s. ve prospěch úvěrující banky. Po valné hromadě společnosti LOVOCHEMIE a.s., konané dne 30. 4. 1996, společnost PROFERTA s.r.o. využila svých akcionářských práv a změnila chod společnosti LOVOCHEMIE a.s. a její obchodní politiku tak, aby její produkce byla odběratelům prodávána přímo, bez prostředníka. Společnost AGROFERT a.s. však na základě exkluzivní smlouvy zablokovala veškeré vývozy, což vedlo k více než desetidenní odstavce výroby LOVOCHEMIE a.s. Tento stav musel být odstraněn činností společníků firmy PROFERTA s.r.o., kteří odkoupili z LOVOCHEMIE, a.s. kolem 50 tisíc tun hnojiv, čímž došlo k obnovení výroby.

Společnost Hospodářské služby a.s. Nymburk se ukázala jako neseriózní a nesolventní partner, a proto byla přijata nabídka společnosti AGROBOHEMIE a.s., aby v rámci transformace společnosti PROFERTA na akciovou společnost do této společnosti vstoupila namísto Hospodářských služeb a.s. Nymburk. Společnost AGROBOHEMIE a.s. v této době vlastnila z 50 % společnost AGROFERT a.s., 34% majetkovou účast měla společnost Chemopetrol Litvínov a 16 % patřilo Union bance a.s. Později se vlastnická struktura AGROBOHEMIE a.s. změnila na 50 % AGROFERT Holding a.s. a 50 % Unipetrol a.s.

Dne 17. 12. 1996 bylo uzavřeno „Memorandum“ o vzájemné spolupráci smluvních stran při výkonu jejich podnikatelské činnosti, kdy účastníky tohoto memoranda byly společnosti Hospodářské služby a.s. Nymburk, zastoupené Pavlem Švarcem, AGROBOHEMIE a.s., zastoupená Andrejem Babišem, a AGROFERT a.s., zastoupený rovněž Andrejem Babišem.

Toto memorandum bylo základem pro vstup AGROBOHEMIE a.s. do společnosti PROFERTA a.s. Když došlo 30. 1. 1997 k zápisu společnosti PROFERTA do OR jako akciové společnosti, byla jejím majoritním akcionářem společnost AGROBOHEMIE a.s., která se tak stala ovládajícím subjektem vůči společnosti LOVOCHEMIE a.s.

Dopisem ze dne 27. 3. 1997 se obrátil Andrej Babiš jako předseda představenstva společnosti PROFERTA a.s. na druhého místopředsedu výkonného výboru Fondu národního majetku Ing. Michala Hrubého, informoval jej, že došlo k majetkovému ovládnutí této společnosti společnostmi Chemopetrol Litvínov a Agrofert s tím, že tyto společnosti hodlají od PROFERTY odkoupit akcie LOVOCHEMIE a.s., a požádal v této souvislosti, aby fond zrušil své předkupní právo na akcie, které mu vyplývá z čl. IV smlouvy č. 427/95 o úplatném převodu cenných papírů. Informoval o plánovaných investicích v LOVOCHEMII a.s. v letech 1998–2001 v objemu cca 1,7 mld. Kč a požádal o sepsání dodatku k předmětné smlouvě č. 427/95, ve kterém se fond vzdá svého předkupního práva a kde bude upravena celková výše závazných investic do roku 2001 ve výši 2,1 mld. Kč. Žádost byla projednána výkonným výborem fondu dne 19. 6. 1997 se závěrem, že je společnosti PROFERTA a.s. třeba odpovědět, že fond nemůže zrušit své předkupní právo k privatizovaným akciím po dobu pěti let, protože tato podmínka vyplývá z rozhodnutí o privatizaci a i z podmínek veřejné soutěže.

Dne 12. 5. 1998 proběhla mimořádná valná hromada společnosti LOVOCHEMIE a.s., která rozhodla o zvýšení základního jmění společnosti nejméně o 250 a nejvíce o 260 mil. Kč s tím, že současní akcionáři mají právo upsat 0,3 nové akcie v poměru k počtu akcií dosavadních. Dále bylo rozhodnuto, že všechny akcie, které nebudou upsány s využitím tohoto přednostního práva, upíše konkrétní zájemce, a to společnost AGROBOHEMIE a.s.

Dne 27. 4. 1998, tedy ještě před výše uvedeným rozhodnutím mimořádné valné hromady LOVOCHEMIE a.s., orgány společnosti PROFERTA a.s. jednaly na společném zasedání o záměru navýšení základního jmění LOVOCHEMIE a.s. Toto posoudily jako pozitivní krok vývoje společnosti LOVOCHEMIE a.s., který je v souladu s její ekonomickou situací. Současně však také rozhodly, že PROFERTA a.s. *nevyužije své možnosti upsat nové akcie* při zvyšování základního jmění v LOVOCHEMII a.s., a to zejména pro nedostatek volných finančních zdrojů.

Dne 15. 7. 1998 zaslal Andrej Babiš jménem společnosti LOVOCHEMIE a.s. dopis společnosti AGROBOHEMIE a.s., kterým sděluje (sám sobě) obsah mimořádné valné hromady z 12. 5. 1998 a nabízí možnost upsat 269 644 kusů akcií společnosti LOVOCHEMIE a.s.

Dne 17. 7. 1998 upsal za společnost AGROBOHEMIE a.s. advokát JUDr. Alexej Bílek, na základě plné moci ze dne 16. 7. 1998 podepsané Andrejem Babišem, 250 000 kusů akcií LOVOCHEMIE a.s. Tímto způsobem následně došlo k tomu, že majoritní vlastnický podíl společnosti PROFERTA a.s. v LOVOCHEMII a.s. se změnil v cca 37% minoritu a LOVOCHEMIE a.s. byla přímo ovládána AGROBOHEMIÍ a.s.

V srpnu, resp. září 1998 pak došlo k rozhodnutí zrušit společnost PROFERTA a.s., protože její majoritní akcionář, společnost AGROBOHEMIE a.s., došel k závěru, že žádná přijatá opatření nevedou k odstranění ztráty a u společnosti dochází k dlouhodobému neplnění povinností, uložených ustanovením § 193, odst. 1 obchodního zákoníku. Společnost PROFERTA a.s. se dostala v létě 1998 do platební neschopnosti. Následně byl jejím

likvidátorem podán u Krajského soudu v Ústí nad Labem (v průběhu roku 1998 došlo k přemístění sídla společnosti do Lovosic) návrh na prohlášení konkurzu. Ten byl na společnost PROFERTA a.s. prohlášen Krajským soudem v Ústí nad Labem dne 26. 1. 1999 pod č. j. 181 K180/98.

V konkurzu tak skončily i pohledávky ve výši nejméně 651 300 000,- Kč, jejichž byla PROFERTA a.s. nositelem a které pocházely z bankovního úvěru na pořízení akcií LOVOCHEMIE a.s. od Fondu národního majetku. Tyto dluhy společnosti PROFERTA a.s. byly na základě závazkových vztahů zaručeny Investiční a Poštovní bankou a.s. a do částky 325 650 000,- Kč ručením obchodní společností Obchodní sladovny a.s. Prostějov.

Dne 6. 10. 1999 zaslal Andrej Babiš jménem společnosti AGROFERT Holding a.s. obvyklým velkoobchodním odběratelům produkce LOVOCHEMIE a.s. v SRN, společně s MG CHEMAG, BAYWA a C. Bielsen fax, jímž sděluje, že výhradním dodavatelem LOVOCHEMIE a.s. je společnost BAYFERT.

Výše uvedené skutečnosti vzbuzovaly u společnosti C. Bielsen i u statutárního zástupce jejich dceřiné společnosti BAGS důvodné závěry, že tento stav nemůže být v souladu s žádným, tedy ani českým právem a že musí mít i nepochybně trestně právní aspekty, a to i z pohledu skutečnosti, že Andrej Babiš byl v čele statutárních orgánů *všech zainteresovaných společností*. Z těchto důvodů jednatel společnosti BAGS inicioval opakované prošetření trestně právních aspektů tohoto jednání.

První trestní oznámení upozorňovalo na důvodná podezření ze spáchání trestných činů porušování závazných pravidel v hospodářském styku podle § 127 tr. zákona a zneužívání informací v obchodním styku podle § 128 tr. zákona, kde podezřelým byl Andrej Babiš. Přes nepochybnou závažnost a potřebu kvalifikovaného prošetření tohoto oznámení, bylo o něm vedeno šetření tehdejšími Okresními úřady vyšetřování Policie ČR Litoměřice pod č. j. ČVS:OVLT-770/20-2000. Toto šetření, které se mělo týkat propojení společností LOVOCHEMIE a.s., AGROBOHEMIE a.s., AGROFERT a.s., PROFERTA a německého subjektu společnosti BAYFERT, bylo nakonec rozhodnutím vyšetřovatelky Okr. ÚV PČR Litoměřice podpraporčice Markové odloženo podle § 159 odst. 1 tr. řádu s tím, že se nejedná o podezření ze spáchání trestného činu. Ani Okresní státní zastupitelství v Litoměřicích, které rozhodovalo o stížnosti, podané do rozhodnutí vyšetřovatelky, neposoudilo náležitě aspekty celé věci a podanou stížnost zamítlo.

Druhé trestní oznámení pro důvodné podezření, že došlo k řízenému úpadku společnosti PROFERTA a.s., ve kterém byly spatřovány úpadkové trestné činy podle ustanovení § 256 tr. zákona, pletichy při řízení o konkurzu a vyrovnání, či § 126 tr. zákona, porušení povinnosti v řízení o konkurzu, bylo podáno cestou speciálního policejního orgánu s celorepublikovou působností, tehdy Služby policie pro odhalování korupce a závažné hospodářské trestné činnosti (SPOK). Po základním prošetření věci SPOK nepochybně dospěl k závěru, že se ve věci jedná o důvodné podání, které pod č. j. OHK- 1313/TČ-2000 předal k dalšímu řízení tehdejšímu Úřadu vyšetřování Policie ČR, odboru vyšetřování korupce a závažné hospodářské trestné činnosti. Tento úřad však věc předal Krajskému úřadu vyšetřování v Ústí nad Labem a ten jej opět předal Okresnímu úřadu vyšetřování v Litoměřicích. Zde po prošetření věci bylo opět vyšetřovatelem rozhodnuto o odložení podaného trestního oznámení podle ustanovení § 159 odst. 1 tr. řádu, tedy že se nejedná o trestný čin, toto usnesení z 30. 7. 2001 bylo publikováno pod č. j. ČVS:OVLT-579/20-2001.

Na základě stížnosti oznamovatele tentokrát Okresní státní zastupitelství v Litoměřicích věc posoudilo tak, že rozhodnutí vyšetřovatele bylo nedůvodné, a proto jej svým rozhodnutím ze dne 3. 12. 2001 zrušilo s tím, že ve věci je třeba dále jednat a znovu rozhodnout.

Okresní státní zastupitelství v Litoměřicích pak na základě dalších podnětů oznamovatele začalo věc posuzovat v širších souvislostech, a to i z pohledu skutečností, které byly předmětem prvního trestního oznámení vedeného pod č. j. ČVS:OVLT-770/20-2000. Nakonec nepochybně dospělo k závěru, že se jedná o důvodná oznámení, která přesahují věcnou příslušnost okresního státního zastupitelství, a celou věc, tedy spisový materiál, soustředěný v obou spisech, postoupilo k dalšímu řízení Krajskému státnímu zastupitelství v Ústí nad Labem.

I Krajské státní zastupitelství v Ústí nad Labem, kde byla věc vedena pod č. j. 2KZn 465/2001 věci nepochybně přikládalo význam, protože spisový materiál po základním posouzení postoupilo Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze k posouzení, zda se ve věci nejedná o věcnou příslušnost tohoto státního zastupitelství. To vrátilo věc zpět do Ústí nad Labem s tím, že neshledává svou věcnou příslušnost, ale pouze věcnou příslušnost Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem. To pak po detailnějším posouzení věci shledalo, že jednání, v nichž je spatřováno podezření ze spáchání oznamovaných trestných činů, se teritoriálně odehrávalo v Praze, a proto v rámci místní příslušnosti předalo věc k prošetření Městskému státnímu zastupitelství v Praze. Městské státní zastupitelství v Praze tuto věc vedenou pod sp. zn. KZn 124/2002 předalo k prošetření Policii ČR, Službě kriminální policie a vyšetřování Správy hl. města Prahy. Podle dostupných informací zde policejní orgán koncem roku 2002 opět rozhodl o odložení věci podle § 159 odst. 1 tr. řádu (s ohledem na proběhlou novelu trestního řádu), tedy znovu tak, že se nejedná o trestný čin. Důvody, které k tomuto rozhodnutí vedly, se dosud nepodařilo prověřit.

1.4/ Odcizení budovy AGROFERTU v Praze, Roháčova 83 a 85

V této věci byla podána žaloba na Babiše ze strany jeho bývalých společníků. Babiš podle názoru jednoho z nich podplatil jejich právníka, takže ten úmyslně propásl promlčecí lhůtu na podání v případě budovy v Roháčově č. 85.

Jednalo se o jeho bývalé společníky Ing. Ivana Proppera, Ing. Petera Lövingera, Ing. Lubomíra Šidalu, Ing. Alexeje Beľjajeva a Ing. Petkaniče. Sloučením dvou společných firem vznikla firma CONAMIS, která měla být buď jako firma, nebo její společníci jednotlivě, vepsáni jako spoluvlastníci Agrofertu, což se nikdy nestalo.

Babiš vlastní mimo uvedené domy v Roháčově ulici a vily v Průhoncích u Prahy ještě byt v Ženevě a několik dalších vil a domů v ČR i na Slovensku, kde má trvalý pobyt (což např. podle slovenských zákonů nelze).

1.5/ Provize, kterou inkasoval Babiš v Petrimexu na cizí jméno

Dne 29. 9. 1993 byl zpracován záznam o provizi ve výši 117 286 USD pod spis. zn. DEVO/VÝVOZ, provizní dobropis č. 2738 na jméno Nesterov. Peníze byly však převedeny z ČSOB dne 18. 6. 1993 na soukromý Babišův účet u švýcarské banky Banque Lambert Geneve. Takovýchto podvodů podle zdrojů z PETRIMEXU a.s. udělal Babiš desítky.

1.6/ Personální vazby Babiše

Se svým bratrem Alexandrem Babišem vlastní slovenskou firmu BERG a.s. IČO 31 403 301. Ten dále působil nebo působí v dozorčí radě společnosti AGROCENTRA, akciová společnost Michlovce, v dozorčí radě AGROFERT Slovakia a.s., v dozorčí radě Agrochemický podnik Levice a.s., jako člen představenstva DRACON AIRLINE, akciová společnost, jako společník GIMEL, s.r.o., společník GVEN s.r.o. společně s Martinou Babišovou. Na bývalé adrese této firmy, Cukrová 14, Bratislava, 813 39 sídlila vedle firmy BERG a.s. i firma INTERINFOPRINT s.r.o., kde figuruje mj. JUDr. Vojtech Ágner, přítel Andreje Babiše z Petrimexu a člověk, který způsobil likvidaci dříve prosperujícího PETRIMEXU. Ágner figuruje mj. ve firmě ARMEX a.s., slovenské obdobě českého OMNIPOLU a.s. společně s JUDr. Viliamem Ciklaminim, bývalým náměstkem federálního ministra vnitra.

Ke společnosti ARMEX, v jejíchž orgánech mj. sedí i vrcholný politik Slovenské národní strany Vít'azoslav Móric, se váže mj. informace, že podnik byl zapleten do nelegálního vývozu SEMTEXU a dalšího zbrojního materiálu do problémových afrických zemí. Další osobou ve statutárních orgánech firmy INTERINFOPRINT s.r.o. je občanka Ruské federace Olga Gurejeva, která je mj. členkou statutárního orgánu firmy EUROMAG společně s dalšími občany Ruské federace a s bývalým pracovníkem PETRIMEXU a.s. (v PETRIMEXU pracoval nepřetržitě od roku 1969 do roku 1993) Ing. Jozefem Čimborou, jinak členem statutárního orgánu firmy Falcon Capital a.s. Olga Gurejeva je dále statutárním orgánem firmy AMAZON CONSTRUCTION s.r.o., kde společníkem je firma AMAZON CONSTRUCTION L.L.C. 61 Great Meadow Road, Newton, Massachusetts 02459 Middlesex USA s občany Ruské federace, dlouhodobě žijícími v USA.

Vazby Babiše na Falcon Capital se transparentně projeví měsíc před posledními slovenskými parlamentními volbami, kdy Mikuláš Dzurinda a tehdejší ministr financí František Hajn (SDL) rozhodli o deblokaci ruského dluhu vůči SR nikoli dodávkami zboží, jak prosazoval Ján Čarnogurský a tehdejší předseda SDL Ján Migaš, ale přímou platbou. Vláda pak těsně před volbami rozhodla, že dluh bude, podobně jako v ČR, deblokovat cestou firmy Falcon Capital.

Signifikantní je skutečnost, že poté, co se bývalý ministr financí ČR Mertlík postavil proti deblokaci ruského dluhu cestou firmy Falcon Capital (nechal si totiž svými lidmi zpracovat bezpečnostní screening této firmy), byl ze svého křesla odvolán a nahrazen Rusnokem, který transakci doporučil a poslal materiál do vlády. Miroslav Šlouf zařídil, aby BIS přestala ingerovat do otázky Falconu a ponechala vládě „klid na práci“. Organizační zajištění pak vykonal osvědčený náměstek ministra financí ČR Zelinka (dlouholetý přítel a společník při podnikání agenta Hlavní správy rozvědky a svazáckého bosse Vojtěcha Slówika). Rusnok též seděl v Zemanově kabinetu, který schválil prodej UNIPETROLU Babišovi o tři mld. Kč levněji, než jak nabízela firma ROTCH ENERGY.

Alexander Babiš figuruje nebo figuroval jako jednatel INPROX Košice, spol. s r.o. společně s občany Rakouska Dr. Christianem Strasserem a Elmarem Weinertem, ve firmě ISTRODEZA a.s. jako místopředseda představenstva, ve firmě MINAG, a.s. jako člen představenstva, ve firmě POLNOCHEM, akciová společnost jako člen dozorčí rady, ve firmě PREFERT a.s. společně s Andrejem Babišem jako člen dozorčí rady, ve firmě ROFERT s.r.o. jako jednatel, ve firmě SAXUM, spol. s r.o. jako jeden ze společníků spolu s AGROFERT Holdingem a.s. a ROFERTEM, ve firmě Stettinger Recycling, a.s. jako člen představenstva a ve firmě

TRIMEX s.r.o. jako společník.

Babišova dcera Adriana má podle zjištění českých tajných služeb plné moci od svého otce, pro případ jeho úmrtí nebo uvěznění, ke vstupu do zapečetěné složky u výše uvedeného viceprezidenta O.F.I. Ost Finanz und Investment AG Rollanda Shaera, kde se nachází skutečné schéma jeho firem a čísla účtů, na kterých se nachází jím získané finanční prostředky.

Ze zdrojů blízkých vedení PETRIMEXU a.s. bylo zjištěno, že člověkem, který měl skutečně zásadní vliv na kariéru Babiše, byl bývalý generální ředitel Ing. Anton Rakický. Tento agent StB a vynikající obchodník hluboko před listopadem 1989 prosadil obchody s fosfáty z USA. Obchody však nebyly vedeny přímo mezi dodavatelem a PETRIMEXEM a.s., ale prostředníkem byla švýcarská firma AMEROPA. Na jejích off-shorových účtech byly shromažďovány nezdaněné provize, z nichž si Rakický například nechal postavit vilu na Floridě. Rakický zakoupil část AMEROPY a tuto akvizici pak převedl na Babiše. Babiš před svým odjezdem do Maroka přivedl do jiného stavu jednu svou spolupracovnici z PETRIMEXU. Kvůli ní se chtěl i rozvést, nakonec ji však na nátlak vlastní rodiny přemluvil, aby šla na interrupci (Babiš byl tehdy již ženatý). Jeho otec přemluvil tehdejšího ředitele PETRIMEXU a.s. Šebíka, aby jej „uklidil“ do zahraničí. Rakický pak Babiše stáhl zpět do Bratislavy a jmenoval jej ředitelem 32. obchodní skupiny, která měla na starost obchod s hnojivem. Skutečností je to, že Rakický byl jediným člověkem z bývalého PETRIMEXU, který s Babišem podnikal a kterého Babiš přitom neokradl.

Další důležitou kontaktní osobou Babiše je bývalý ministr zahraničí SR Milan Kňažko, který je dnes členem SDKÚ Mikuláše Dzurindy. Babiš je mj. majitelem bratislavského klubu Slávia AGROFERT STU, kde pravidelně organizuje turnaje slovenské společenské smetánky, kam mj. pravidelně chodí Mikuláš Dzurinda a slovenský prezident Rudolf Schuster.

Kontakty na Dzurindu byly s největší pravděpodobností rozhodující při předvolební kampani SDKÚ a při privatizaci slovenské firmy ISTROCHEM a.s. Andrej Babiš měl rozhodující vliv na výběr poradců pro privatizaci Slovenských telekomunikací. SDKÚ si objednala svou předvolební kampaň u české mediální agentury GERONIMO, která je podle informací z vedení politické strany SMER přímo personálně propojena s Babišem.

V roce 1994 Jozef Majský, bývalý ředitel VSŽ Košice Ing. Zoltán Berghauer (odvolaný Mečiarovou vládou) a Anton Rakický složili celkem 100 mil. Sk a společně s KDH a tehdejším předsedou SDL Weissem, Michalem Kováčem, tehdejším prezidentem SR, a dalšími zajistili pád Mečiarovy vlády. Do čela prozatímní vlády se na půl roku dostal Jozef Moravčík, bývalý pracovník PETRIMEXU.

Podstatou vazeb Babiše na ministra vnitra Grosse je podle informací zpravodajských služeb skutečnost, že Babiš financoval cestou právníka Jansty Grossovi mimo jiné jeho byt na Barrandově v ceně přes 5 mil. Kč. Jedná se o byt o rozloze přes 140 m² s terasou 40 m². Dalším styčným bodem Babiše s Grosse má být podle zjištění Služby pro odhalování korupce a závažné hospodářské trestné činnosti Policie ČR fakt, že Gross jako funkcionář ČSSD, odpovědný za ekonomiku strany, získával v minulosti finanční prostředky od Babiše mj. cestou firmy TIA, která je spojena se jmény Lhotský (o vlas unkl smrti při atentátu), Jansta a Charouz. Charouz je podezříván českými zpravodajskými službami ze spolupráce s ruskými tajnými službami a je dáván do souvislosti s aktivitami bývalého vrcholného

kriminalisty JUDr. Douchy, který nyní pracuje v advokacii, kde se zabývá obhajováním ruských a ukrajinských občanů. V nepřehledném toku financí, které neprošly oficiálním účetnictvím, se objevila údajně i směnka Mladých sociálních demokratů na 30 mil. Kč, na níž je Grossův podpis a jejíž kopii disponuje mj. bývalý šéf Zemanových poradců Šlouf. Další skutečností, kterou zjistila BIS, je spojení Grosse na Libuši Barkovou, majitelku nevěstince Escade v Křesomyslově ulici v pražských Nuslích.

Babiš vlastní luxusní vilu v Průhonicích u Prahy, na adrese (*adresu nezveřejňujeme – pozn. red.*), kde bydlí společně se svou milenkou. Babiš se schází často zejména s bývalým důstojníkem I. správy StB a lobbyistou ing. Milanem Velkem, který mj. vytuneloval Centrotex a je úzce spojen s Palasovým bývalým parlamentním asistentem a poradcem JUDr. Vojtěchem Slówikem, bývalým aktivním svazákem a agentem též I. správy StB, krycí jméno UBAR. Dále se Babiš schází s lobbyistou a bývalým svazáckým funkcionářem Martinem Ulčákem. Krytí v rámci bezpečnostních složek zajišťuje Babišovi bývalý příslušník StB Libor Široký, který je využíván i ke korumpování případně aktivních policistů. Další servisní osobou je bývalý vyšetřovatel Správy vyšetřování hl. m. Prahy Viktor Špirk, který je spolupracovníkem právníka Foltýna. Ten zajišťuje krytí Velkovi a Ulčákovi. Špirk je bývalým kolegou současného náměstka policejního prezidenta Macháněho, dokonce spolu seděli jistou dobu v jedné kanceláři. Často spolu komunikují a touto cestou zajišťuje Špirk krytí osobám v zájmu Velka a Ulčáka.

JUDr. Miroslav Jansta, r. č. (*rodné číslo nezveřejňujeme – pozn. red.*) se v roce 1990 stal členem parlamentní Komise 17. listopadu, kde zasedl jako člen KSČM po bok Stanislava Devátého, Štefana Bačinského, Jiřího Pospíšila, Petra Tomana, Jana Vidíma a dalších poslanců. Poté Jansta zahájil podnikání založením firmy TIA – Tax Investment Advisers a.s. spolu s Ivanem Lhotským. Zde figuruje v představenstvu Martina Tichá – viz dále. Jansta dále podnikal společně s manželkou Mgr. Kateřinou Janstovou a Martinou Tichou, r. č. (*rodné číslo nezveřejňujeme – pozn. red.*) ve firmě BRESSON a.s., slečna Tichá byla dále ve firmě AGROPOL GROUP a.s. členkou představenstva. Mezi jeho další stykové osoby patří Ivan Lhotský a ředitel UNIPETROLU Pavel Švarc. Slečna Tichá je vedle své angažovanosti ve firmě M 3000 a.s., kde je předsedou představenstva Ing. Antonín Charouz, i příbuznou Ing. Petra Tichého, r. č. (*rodné číslo nezveřejňujeme – pozn. red.*), který byl obchodním náměstkem generálního ředitele METALIMEXU a.s. a předsedou představenstva První české plynárenskoenergetické a.s. – zde je propojení na bývalého předsedu ÚV SSM Martina Ulčáka a Ing. Ivana Noveského, též spojeného se svazáckou nomenklaturou přes osobu JUDr. Věslava Nemétha, trestně stíhaného za distribuci tzv. „Neméth směnek IPB“ a za vytunelování Moravia banky.

Janstovo jméno bývá zmiňováno též v souvislosti s autorstvím padělaného zápisu z valné hromady PETRIMEXU, jímž tato firma darovala AGROFERT Babišovi.

Podle zjištění českých zpravodajských služeb udržuje Babiš úzké kontakty s Radimem Masným a Miroslavem Šloufem, s nimiž připravoval od podzimu 1998 kapitálový vstup do holdingu Chemapol Group–Aliachem. Podnik DEZA Valašské Meziříčí se ve stejné době pokoušel získat společně s dalším podnikatelem, Romanem Zubíkem a jeho firmou SEZOOS. V roce 1999 získal tento podnik Babiš sám za čtvrtinovou cenu a ovládl monopol na výrobu dehtu a benzolu v ČR. SEZOOS byla Babišem nastrčena, aby koupila v roce 1998 za půl mld. Kč 47 % Chemapol Group a kupní cenu uhradila směnkami Slovenského plynárenského podniku (SPP), které bianco podepsal tehdejší ředitel SPP Ján Ducký, jinak úhlavní nepřítel Babiše. Ducký byl v lednu 1999 zavražděn nájemným vrahem. Dodnes jsou tyto směnky v

majetku zkrachovalé Union banky a.s. a jejich skutečná hodnota je předmětem utajených diskuzí mezi českým a slovenským premiérem. Ducký těsně před smrtí jednal o založení společného podniku GLOBE 21 s podnikatelem MUDr. Peterem Jamborem, který byl poté obviněn a vyšetřován Úřadem finanční kriminality a ochrany státu.

Po vyhlášení konkurzu na Chemapol Group se pokusil Masný vyjmout nejcennější část – Aliachem, což se mu podařilo tak, že dosáhl jeho zařazení do vládního programu revitalizace, kde byl státem oddlužen. K tomuto kroku musel nalézt ve vládě významné spojence. V této souvislosti bylo nejčastěji zmiňováno jméno bývalého místopředsedy Zemanovy vlády a ministra hospodářství Grégra.

Slovnaft je úzce spojen se slovenskou podnikatelskou skupinou Patrika Tkáče a Ivana Jakaboviče (J&T Banka, která např. ovládla vytunelovanou Podnikatelskou banku a je spojena s podnikatelskou skupinou MOTOINVEST). Skupina J&T koncem 90. let zahájila expanzi do plynárenství, projevovala zájem i o ovládnutí podniku NAFTA GBELY, který vlastní velké zásobníky na zemní plyn. Skupina nikdy nepostupovala proti zájmům Andreje Babiše. Obě skupiny jsou také stejným způsobem strukturovány, po získání firem jsou jejich akcie převáděny na jméno a mizí z akciových trhů, čímž se úmyslně zakrývá vlastnická struktura. V této souvislosti je třeba zmínit, že při nedávném odkupu balíku pohledávek ČKA ve výši přes 20 mld. Kč byla vybrána firma EC Group, za níž se skrývá v pozadí Tykač a Dienstl, bývalí architekti MOTOINVESTU. Na seznamu pohledávek tohoto portfolia figuruje i položka „Stanislav Gross a Šárka Grossová – 5 mil. Kč“, což je částka, která se shoduje s cenou bytu Grossových na Barrandově (*adresu nezveřejňujeme – pozn. red.*).

V roce 1999 bylo jmenováno nové představenstvo UNIPETROLU a.s., na jmenování jeho členů měl Babiš též zásadní vliv prostřednictvím tehdejšího ministra financí Ing. Iva Svobody.

V červnu 1999 nakoupila brokerská firma ABLE cca 10 % akcií UNIPETROLU a.s. V té době se jako o kupci spekulovalo o Babišovi, který chtěl tímto nákupem získat lepší pozici pro AGROFERT a.s. při budoucí koupi UNIPETROLU a.s. Tehdy také došlo k závažné roztržce mezi Babišem a Svobodou.

V září 2000 rozhodla vláda o kupci PARAMO Pardubice. Původní vítěz NOREX PETROLEUM LIMITED z Kanady byl vyšachován a rafinerii získal UNIPETROL. Babiš tehdy nevybíravým způsobem lobbval za prodej UNIPETROLU, tedy proti zájmu NOREXU, který je podle ověřených informací financován ruským organizovaným zločinem. Jedná se tedy o jinou skupinu, než která podporuje Babiše.

2/ Vyhodnocení

Z uvedeného lze konstatovat, že Andrej Babiš je špičkovým zpravodajským prostředkem bývalé KGB, který řídí další osoby ve zpravodajské síti KGB v ČR a jenž byl úkolován na získání ekonomické základny pro financování operací této skupiny na úkor jiných právnických a fyzických osob (včetně daňových poplatníků ČR). Současně je Babiš významným prostředkem pro legalizaci finančních prostředků, získaných ze závažné organizované trestné činnosti (praní špinavých peněz). Řídící orgány Babiše, které zahrnují vedle bývalých důstojníků KGB zejména Marka Riche a špičky ruských „oligarchů“, vzešlých právě z propojení bývalých špiček KGB s rusko- izraelským organizovaným zločinem, Babišovi zajistily zpravodajskou podporu při jeho podnikatelském vzestupu na Slovensku i v ČR. Samozřejmě nelze pominout ani příslovečnou pracovitost Babiše (pracuje až 18 hodin denně a dovolenou téměř nečerpá). Lze odhadovat, že i finanční prostředky, jimiž Babiš disponoval v klíčových okamžicích svého podnikatelského úsilí, pocházely ze zdrojů těchto podporovatelů (zejména AMEROPA a O.F.I.). Této verzi odpovídá i jeho až patologické utajování skutečných donátorů a nepravděpodobné verze, které oficiálně uváděla média.

Z vývoje v Ruské federaci po odchodu Borise Jelcina a nástupu Vladimira Putina do prezidentské funkce, a zejména z vývoje v posledních měsících lze dovozovat, že došlo z iniciativy Putina k výměně (čistce) na vrcholných mocenských postech ruských speciálních služeb a v policejních strukturách a že bývalé řídicí orgány Andreje Babiše v Rusku byly odstaveny od zpravodajských možností. Tomu odpovídá i kádrová výměna na zpravodajských postech, legalizovaných na ruských ambasádách v zahraničí. Dalším efektem tohoto vývoje je ohrožení mocenských pozic a finančních zdrojů rusko-izraelského organizovaného zločinu, jehož špičky již vystupují jako ctihodní podnikatelé (stejně jako Babiš v posledních fázích své podnikatelské dráhy). Proti těmto skupinám zahájila ruská prokuratura trestní stíhání, někteří jejich představitelé jsou ve vazbě a jiní stíhání jako uprchlí do zahraničí. Klasickým případem je změněný pohled na Falcon Capital, za kterým stojí RAO JES Anatolije Čubajse. Firmu původně ruská vláda doporučila pro deblokaci ruského dluhu vůči ČR i SR (Jozef Čimbora z Falconu je bývalým dlouholetým kolegou Babiše z PETRIMEXU). Poslední informace z října 2003 je taková, že ruská strana nebude s Falconem nadále spolupracovat, což sdělila české vládě v souvislosti s deblokací zbytku ruského dluhu vůči ČR.

Jako hlavní důvod Putinova úsilí likvidovat „oligarchy“ se vedle boje o moc (v rozporu s původní dohodou o „dělbě moci“ po Putinově nástupu do prezidentské funkce začali „oligarchové“ podporovat opoziční politické strany a angažovat se osobně v blížící se volební kampani na funkci prezidenta RF) i snaha vrátit do Ruska astronomické finanční prostředky, které odplynuly jejich přičiněním během 90. let do zahraničí. Finanční prostředky potřebuje Putinova skupina na financování zbídačelé ruské infrastruktury a zejména na pozdvihnutí vojensko-průmyslového komplexu, s čímž stojí a padá Putinova pozice – pro úspěch svého počínání musí mít totiž bývalý důstojník KGB Putin na své straně i ruskou vojenskou rozvědku (GRU). Nelze odhlédnout ani od jisté popularity tvrdého postupu proti těm, kdož jsou obecně považováni za zloděje, v předvolebním období. Putin také podporoval současného amerického prezidenta G. W. Bushe při jeho prezidentské kampani proti Al Gorovi, který je společně s Clintonem stykovou osobou rusko-izraelského organizovaného zločinu (jak mj. vyplývá i z dostupných informací FBI) a je významným Bushovým spojencem v boji proti mezinárodnímu terorismu. Ze zpravodajských informací vyplývá, že roztržka Putina s „oligarchy“ nabývá již takových dimenzí, že Putinovi protivníci usilují o

jeho fyzickou likvidaci a k tomuto cíli již vyčlenili obrovské finanční prostředky a aktivizovali teroristické skupiny, mj. i v oblastech Čečenska, Gruzie a Severního Irsku. Jedním z nástupních prostorů těchto teroristů je i ČR vzhledem k mizivé aktivitě KR služeb a policie. Podle analýz jednoho speciálního policejního útvaru využívají tito protivníci Putina čečenského separatismu k boji proti moskevské vládě a jejich snahou je dosáhnout mezinárodního uznání samostatné Čečenské republiky Ičkerie, odkud by mohli lépe operovat v celosvětovém měřítku (podobně jako z Podněsterské republiky, která je největším exportérem „no name“ zbraní do celého světa). K tomu jsou rozhodnuti páchat teroristické útoky na civilní obyvatelstvo i ve vlastní zemi. Podle vývoje v posledních měsících je však Putinova skupina na vzestupu, zatímco jeho protivníci jsou v defenzívě. K tomu je relevantní sledovat v českých médiích, komu a z jakého důvodu vadí snaha Putinovy administrativy o prosazení práva.

Dle posledních získaných poznatků a po vyhodnocení informací v rámci součinnosti s tzv. spřátelenými zpravodajskými službami bylo potvrzeno, že v měsíci březnu roku 2004 došlo v Bratislavě k jednání Andreje Babiše s emisarem bývalého prezidenta Ázerbajdžánu Heydara Aliyeva, osobou tatarské národnosti Šuchradem Satarovem. Tato osoba v pověření Aliyeva jednala s Babišem o privatizaci české společnosti UNIPETROL, a.s., především o možnosti získání jedné z jejích dominantních součástí, podniku PARAMO v Pardubicích.

Heydar Aliyev je majoritním vlastníkem společnosti TATNĚFT. Tato společnost produkuje tzv. lehkou ropu, pro jejíž rafinaci je plnohodnotně podnik PARAMO uzpůsoben jako jeden z mála v Evropě. Dle některých poznatků západních zpravodajských služeb je Heydar Aliyev úzce propojen na osoby ze Saúdské Arábie cestou jedné ze svých společností se sídlem v Rijádu. Mezi těmito osobami se vyskytují i ty, které jsou v podezření z financování teroristických seskupení, bojujících proti tzv. „západní civilizaci“.

Šuchrad Satarov nabídl v rámci jednání s Andrejem Babišem nejen investiční krytí privatizace společnosti UNIPETROL, ale navíc i provizi ve výši 1 mil. euro za možnost audience u předsedy vlády ČR Vladimíra Špidly. Babiš realizaci audience u českého premiéra Satarovovi přislíbil a následně během několika týdnů výše uvedenou finanční částku od Satarova převzal. Deklaroval to jako nutné výdaje pro korupci nejvyšších představitelů vlády ČR pro získání podniku PARAMO do majetku společnosti TATNĚFT.

S postupem času však k žádné sjednané schůzce představitelů společnosti TATNĚFT u premiéra ČR nedošlo a dle posledních poznatků z počátku měsíce května 2004 přicestovala pod krytím do České republiky skupina zpravodajských důstojníků bývalého prezidenta Ázerbajdžánu Heydara Aliyeva s úkolem vyhodnotit situaci a připravit řešení vzniklé situace. Jejich hlavním koordinátorem je Šuchrad Satarov. Tato skupina je vycvičena a vybavena pro realizaci tzv. „zvláštních aktivních opatření“ (původem odborný výraz ruské KGB), mezi něž se zařazuje i realizace fyzické likvidace určených osob.

Deník FORUM 24 prosí o vaši pomoc při obraně liberální demokracie

Poslední události ukazují, že je Česká republika nadále v moci nedemokratických a autoritářských sil, které pohrdají právním řádem i ústavou.